

**INTERVENCIÓ DE LA PRESIDENTA
EN EL DEBAT SOBRE L'ORIENTACIÓ POLÍTICA
GENERAL DEL GOVERN**

← 4,5 cm

GOVERN
ILLES
BALEARS

Palma, setembre de 2018

President,

Diputats,

Diputades,

Han passat més de tres anys des que em vaig dirigir per primera vegada a aquest Parlament i a tota la ciutadania com a presidenta de les Illes Balears. Llavors els vaig dir que l'únic camí d'èxit cap al futur era el del progrés social. El de la política per a tothom, començant pels que més necessitaven el nostre suport.

Els vaig dir llavors que necessitava l'acord i la col·laboració de tots. Que pactaria amb tothom. Que aquest Pacte que està transformant les Illes Balears escoltaria sense complexos ni prejudicis i treballaria per tornar les institucions i la política als ciutadans. Sense deixar ningú enrere, sense ignorar ningú, sense renunciar a cap idea ni a cap veu.

Llavors els deia que el Parlament i els ciutadans als quals representa serien el centre de la política, que els necessitava a tots, sense excepció. Als que des de Podem, Més per Mallorca, Més per Menorca, Gent per Formentera i el Partit Socialista donaven suport al programa consensuat per governar i als que, des de l'oposició, havien d'enriquir-lo amb la crítica, amb la proposta. Més de tres anys després torn a dirigir-me als ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra per donar compte de la feina feta i del que queda per fer.

I desitj començar per expressar-los el meu més sincer agraïment pel que, entre tots, hem aconseguit. Un agraïment que, de forma especial, vull fer arribar a tots els grups del Pacte, sense els quals res hauria estat possible. I que també vull fer extensiu a l'executiu, als consells insulars i als ajuntaments. Junts, des del diàleg continuat amb la ciutadania, estam transformant aquesta societat. Som conscient que encara ens queda molt per fer. Per això els vull transmetre la meva determinació per seguir fent feina units per continuar construint unes Illes més fortes, en les quals la vida segueixi millorant per a tots els ciutadans i ciutadanes. Perquè estam convençuts que el futur serà una història d'èxit si el seguim edificant junts.

Junts hem viscut moments que fan que aquests tres anys hagin valgut la pena. Junts, amb el consens de tots, vàrem aprovar en aquesta cambra una Llei de fosses que ens està permetent reconciliar-nos amb el nostre passat, per afrontar més units que mai el que ha de venir.

En aquesta cambra hem vist néixer algunes lleis que expressen el millor del que som. Aquí, fa pocs mesos, aprovàrem per unanimitat la Llei del tercer sector. Associacions que durant anys han arribat on ningú més arribava celebraren aquell dia que podran treballar més i millor per als altres. Això, senyores i senyors, expressa el millor del que som: una societat que vol fer més feina i que desitja fer-ho unida, una societat que vol ser solidària, generosa, acollidora. Una societat que treballa intensament per ser pròspera per a tothom. Sense excepció.

En aquests tres anys, junts hem demostrat que hi ha un camí més enllà de l'amargor. Que ningú creix més que qui més col·labora. Que ningú millora més de pressa que qui aporta idees amb generositat i cedeix perquè l'assoliment sigui de tots.

En aquests tres anys hem aconseguit convertir-nos en un referent per a tot l'Estat d'aquest progrés social que, en el meu primer discurs com a presidenta, vaig definir com a indispensable.

L'esperit dels partits que van col·laborar per recuperar la memòria de tots, l'esperit de les institucions públiques i les associacions solidàries que celebren poder treballar més per als altres és el mateix que impulsa els nostres empresaris i els nostres sindicats a compartir la prosperitat, a signar convenis col·lectius amb apujades salarials de fins al 17%, com el d'hostaleria. Són acords que deixen clar que la riquesa és de tots i per a tots, i que estam decidits i confiats que podem seguir creixent junts. Alhora. Units.

Per això els don les gràcies a tots, a totes les nostres associacions, als nostres empresaris i treballadors, als milers de ciutadans que cada dia fan que aquestes illes siguin més justes, més equitatives i pròsperes.

I per això, des de la humilitat de qui sap que encara ens queda moltíssim per construir i millorar, que encara tenim reptes enormes per superar, els deman que mantinguin el pols, que segueixin fent feina juntament amb el Govern. Que segueixin aportant, pensant, analitzant de manera crítica, convertint les idees en verbs i els verbs en accions.

Des del Pacte feim feina per millorar la vida de tothom. Des del diàleg hem demostrat que res no és impossible per a una societat que treballa unida, que ha passat pàgina. Una societat que ja no decideix des de la por, l'individualisme i la derrota, ni pensa en culpables a qui carregar injustament la factura de tota una crisi.

Avui passam pàgina per deixar enrere una societat que rescatava les finances d'alguns abaixant els salaris de tots, per avançar per un camí en el qual el major creixement econòmic de l'Estat, el d'aquestes illes, es converteix en millors sous per a tots a Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca.

Avui passam pàgina d'una societat que desnonava famílies senceres per progressar junts amb el major pla de construcció d'habitatge públic de la nostra història.

Avui passam pàgina d'una administració en retirada, que renunciava al futur acomiadant professors, per créixer amb aquests mestres que en algun moment ens van marcar a tots i que ara són més importants que mai.

Avui passam pàgina d'una societat que alimentava bretxes salarials i socials de cada vegada més grans, per accelerar cap a polítiques que ens condueixen cap a la igualtat irrenunciable que demanen les dones i homes d'aquestes illes.

Hem deixat enrere una societat que retallava drets i serveis essencials per dotar-nos amb ambició d'una estructura pública amb més personal sanitari, amb més inversió educativa i social i, sobretot, amb més consciència que els nostres serveis públics són la nostra major fortalesa, la nostra garantia d'equitat.

Avui passam pàgina per mirar només cap endavant. I junts.

Perquè, senyors i senyores, si hem aconseguit tot això, i molt més, en només tres anys d'esforç compartit, què no aconseguirem en les dècades que vindran?

Tenim a les nostres mans construir un futur en el qual jo veig la innovació com una fàbrica d'oportunitats. Un futur en el qual la investigació i la formació siguin fonts inesgotables de benestar i riquesa. Un futur basat en la certesa que l'esforç es recompensa sempre amb millors salaris i un habitatge digne.

De la nostra perseverança està naixent una comunitat que no deixa ningú enrere, una comunitat en què els emprenedors ens tenen al seu costat i els joves no han de cercar escapatòries per trobar, aquí i ara, projectes a l'altura del seu talent, dels seus desitjos i de la formació que entre tots els hem donat. Un futur en què la meitat de la població, les dones, deixin de ser discriminades simplement pel fet de ser dones.

En aquest futur, l'esperança de vida és sempre sinònim de qualitat de vida, en una terra que fa costat a la gent gran, que reconeix el seu llegat i el seu sacrifici amb una millor atenció i cap càrrega en forma de copagament.

Estam construint entre tots unes illes sostenibles, les mateixes que han multiplicat la seva producció d'energies renovables en aquests tres anys, les mateixes que en aquesta cambra aprovaran una llei de canvi climàtic i transició energètica que ja ens situa a l'avantguarda d'Europa i, sobretot, ens garanteix un cel net per a tots i una herència digna per als nostres fills.

A les Illes Balears que dibuixam hi ha el millor del nostre entorn, preservat, recuperat, cuidat, com el patrimoni col·lectiu que és.

En aquesta societat inclusiva, solidària i pròspera que perseguim hi som tots, units al voltant de la idea que tot el que feim durant la nostra vida millorarà la història que compartim.

Seguim escrivint-la junts. Els èxits fins ara són significatius, però encara són més grans els reptes que hem d'afrontar. No ens espanten.

Com hem de témer els reptes després d'haver capgirat la situació? No podem tenir por del futur quan no ens hem resignat en el passat i hem derrotat el derrotisme.

Quan vàrem arribar al Govern amb un projecte de progrés per a tots, l'atur acabava d'assolir rècords i ens deien que era imprescindible una devaluació salarial: s'havia de treballar més per menys. Avui tenim rècords laborals, però no d'atur, sinó d'ocupació.

Quan vàrem arribar, a les escoles hi havia un clima irrespirable i s'acomiadaven professors a centenars, mentre s'abandonaven els centres a la seva sort, sense invertir ni per reparar goteres. Avui caminam units amb la comunitat educativa pactant un marc que estabilitzi per sempre el nostre projecte educatiu, invertint en la millora dels nostres col·legis i instituts.

Llavors, els conformistes ens deien que era impossible posar més recursos en l'educació. Que no hi havia doblers. Que les prioritats eren unes altres. Imaginin la derrota que suposava aquesta visió curta, trista i pobre: ens conduïen a una societat que es fixava prioritats més importants que els seus fills. Ja no és així. Ja no tornarà a ser així.

Avui sabem que l'educació és la clau. Ho vàrem tenir clar des del primer segon d'aquesta legislatura. Llavors, el pressupost educatiu era de 775 milions. La comunitat educativa en demanava mil. Avui ja els anunciï que el pròxim pressupost per a educació i formació superarà els mil milions d'euros, que seguiran creixent els propers anys. Perquè no hi ha res més important que l'educació dels nostres fills.

De la mateixa manera que la nostra salut i els nostres serveis socials, llavors condemnats a retallades i llistes d'espera de cada vegada més llargues. Eren imprescindibles, deien. No hi havia més remei que tancar els centres de salut els horabaixes, aturar la Llei de la dependència i acomiadar milers de professionals públics.

Avui veim que no era cert: gràcies a la feina constant i la gestió eficaç hem tornat a obrir centres de salut els horabaixes, hem multiplicat la cartera de serveis per rescatar

Menorca, Eivissa i Formentera del seu major aïllament, hem impulsat noves residències i centres de dia, i hem recuperat de l'oblit hospitals que són part de la història íntima de les nostres vides, com Can Misses, Son Dureta o Verge del Toro, que tornaran a ser emblemàtics amb actuacions ja en marxa.

I tot això en tres anys. Tres anys en els quals hem aprovat una renda social que converteix els ajuts en un dret i una renda d'emancipació perquè els joves tutelats tinguin una oportunitat de futur.

Tres anys en els quals hem avançat cap a la gratuïtat dels pàrquings hospitalaris. Els vull anunciar que, a partir d'aquest gener, tots seran gratuïts per als ciutadans, complint un cop més amb la paraula donada.

En aquests tres anys hem tornat a convertir la sanitat en universal i ens hem situat devora dels professionals, contractant més sanitaris i posant en marxa unes oposicions, les més grans de la història, que permetran a 5.000 treballadors obtenir una recompensa digna a la seva entrega diària per la salut de tots. Era impossible, deien! I estam demostrant que no ho és. I seguirem fent-ho.

Això és el que caracteritza aquest Govern i la nostra societat: mai no ens conformam, sempre volem ser millors i ens esforçam cada dia per aconseguir-ho. Hem desterrat la complaença del passat i, des de la seguretat del que ja hem aconseguit, afrontam amb valentia els reptes que tenim per endavant. Reptes que són molt importants. Alguns intimiden. Però tots motiven. I els superarem.

Ens diu el professor Michael Sandel, darrer premi Princesa d'Astúries de Ciències Socials, que "la forma com són les coses no determina com haurien de ser". Per tant, és a les nostres mans canviar-les. Tenim davant nostre quatre grans reptes, que són des de fa temps presents en la nostra acció i planificació a curt, mitjà i llarg termini.

Primer: en aquests tres anys hem viscut el cicle econòmic de més prosperitat d'aquest segle i sabem que tindrà continuïtat. Així ho confirmen les nostres previsions, les de la patronal CAEB i les d'altres organismes econòmics i financers independents. El repte és

ara aprofitar que la locomotora no s'atura per fer encara més de les nostres Illes una fàbrica d'oportunitats. I així ho farem.

I per avançar amb més velocitat hem de seguir units per aconseguir el Règim Especial i Fiscal que donarà l'impuls definitiu a la modernització i competitivitat de l'economia d'aquestes Illes. Aquest és un projecte de tots, un projecte que només pot retrocedir si abandonam la unitat en l'esforç i la comunió en els interessos. No hem de cometre aquest error. Hem treballat intensament durant anys amb el govern anterior i ara ho feim amb l'actual. Exigim el que exigíem, perquè som on érem: en el convenciment que la defensa dels interessos dels ciutadans de les Illes Balears és l'únic que ens mou. Per això, negociam amb la mateixa força per assolir un acord que doni resposta al que demana tota la societat.

Segon: hem de consolidar un model en el qual aquesta riquesa que estam aconseguint es reparteixi millor i arribi a tothom. El camí està traçat. Passa i passarà per la intensa col·laboració entre institucions, empresaris i sindicats en el marc del Pacte per la Competitivitat i el Diàleg Social que ens ha conduït a millores salarials històriques.

Hem de continuar recorrent aquesta senda que ens planteja reptes importants, com la precarietat o la desigualtat, que hem de seguir combatent des de l'acord, des del rigor en la gestió i des d'un model fiscal que ja redistribueix riquesa, amb abaixades d'imposts dissenyades a la mida d'una classe mitjana i treballadora que ha de seguir millorant el seu nivell de vida. Hem d'aprofundir en aquest model, avançar cap a una societat més feminista, en la qual les dones no s'hagin de manifestar per la igualtat que ja hauria de ser real entre tots i totes. Hem de perseverar per fer d'aquesta una societat més justa i equitativa per a tots i totes.

Tercer: hem de continuar enfortint els nostres serveis públics. Són la nostra millor palanca de redistribució de riquesa, una garantia d'igualtat i oportunitats per a tothom. I, per fer-ho, hem d'invertir més i millor en educació, sanitat i serveis socials. Aquesta aposta irrenunciable requereix, a més, un reforç de les plantilles públiques, amb més estabilitat, professionals de cada vegada més qualificats i recursos suficients per garantir

la sanitat, l'educació, el suport social, la cura de l'entorn i una major equitat per fer més inclusiva la nostra societat.

I quart, però no menys important: hem de seguir afrontant els desequilibris en la nostra comunitat. Hem de progressar cap a una comunitat en la qual l'accés a l'habitatge estigui garantit. Hem d'avançar cap a unes illes més amables amb el ciutadà, més respectuoses amb l'entorn, més atractives per a qui ens visita. Més sostenibles. I més integrades des de la diversitat de cada illa, amb una presa de decisions cada vegada més propera al ciutadà des dels consells i ajuntaments.

Tot això ens demana que el progrés econòmic i social sigui compatible amb la recuperació del nostre entorn. Ens impulsa a ser conscients que el transport col·lectiu i net és la solució per a tothom, que la xarxa de sanejament d'aigües ha d'estar a l'altura, que els plàstics han de ser història i que els combustibles fòssils han de deixar pas a l'energia neta.

Hem de conscienciar-nos que cada arbre és part del que som, que cada cala és un tros de la nostra essència i que cada esplanada de posidònia arrela en tot allò que volem ser.

Com veuen, els reptes són enormes. Només els vencerem amb un projecte solvent, ambiciós i creatiu. I, com hem demostrat, el tenim. Avui els definiré clarament les accions en marxa, algunes conegudes, d'altres molt noves. Totes en execució. Totes a la mesura dels quatre desafiaments col·lectius que els acab d'enunciar. Els vull detallar com estam caminant cap al futur que somiam.

El primer repte, deia, és seguir aprofitant les fortalezes de la nostra economia per convertir-la en una fàbrica d'oportunitats per a tothom. Millorar el model per diversificar-lo. Aprofundir en allò que funciona i perfeccionar allò que no funciona. Generar el context propici per tal que el talent floreixi i les ganexes de fer serveixin per fer.

Mai no hem tengut un millor context. La solidesa del nostre teixit productiu es reflecteix en tota una legislatura creixent per sobre de la mitjana espanyola i europea. Sumam

creixement sobre creixement a totes les illes. Fins al punt que la nostra economia ha convertit en normal allò que és extraordinari i ja acumulam un augment del PIB de l'11,6% des de 2015, molt per sobre del registrat al conjunt de l'Estat. Això ens deixa en una situació immillorable: llançats dins el cicle econòmic més sòlid d'aquest segle i confiats com mai que la prosperitat ha arribat per quedar-se.

Començant pel turisme. Juntament amb les inversions valentes dels nostres restauradors, hotelers i comerciants i de l'esforç formatiu i laboral del nostres treballadors, hem desenvolupat un model en què la trampa de la quantitat deixa pas a l'oportunitat de la qualitat. Qualitat per oferir els millors allotjaments, restaurants, comerç i varietat d'oci de tota la Mediterrània. Qualitat per millorar fins a màxims la rendibilitat de les nostres empreses turístiques, començant per les petites i mitjanes, les que donen forma al 70% del nostre sector, i arribant a les grans companyies que avui duen el nom i el coneixement del turisme de les Illes per tot el món.

El seu esforç és l'èxit de tots. El seu èxit és el futur de tots, el trampolí per a la resta de sectors. I tenim raons per ser optimistes.

Recorden quan el conformisme d'alguns ens duia a aferrar-nos només al turisme de sol i platja? Llavors ens explicaven que parlar de desestacionalització i d'allargar la temporada era viure en un món irreal. Com ja veuen, no era així: aquest any el nostre turisme ha frenat els seus màxims de càrrega els mesos d'estiu per créixer els mesos de gener a maig, quan no només va augmentar la xifra de viatgers, sinó sobretot va pujar la despesa que feien a les nostres illes.

Això respon a la visió i al talent dels nostres empresaris i treballadors, però també a la seva coordinació amb una estratègia del Govern. Junts hem donat publicitat només al turisme dels mesos d'hivern i hem aprofitat la promoció a cada destinació, transferint les competències a cada illa perquè puguin apostar per allò que les fa més competitives.

Ara els altaveus del derrotisme només ens parlen de la recuperació de destinacions competidores, sense adonar-se que la comunitat que més bé resisteix l'envit és justament aquesta. Aquest mateix juliol hem viscut la segona millor dada d'arribada de turistes de

la història: 2,8 milions. Però no hem de caure en la trampa de la quantitat, perquè allò que ens importa és la qualitat. I qualitat és un 9% de despesa més per turista aquest mes de juliol, i sobretot, una pujada de la facturació entre gener i març: d'un 13% més.

Per què estam millor? Perquè els nostres empresaris varen veure fa temps l'oportunitat de millorar la seva oferta per tal que hi guanyem tots. Perquè en unes illes on cada racó era susceptible d'albergar un llit per a un viatger, hem posat ordre en l'oferta de lloguer turístic per conduir-la cap a la qualitat i l'augment de valor afegit. I perquè des del Govern hem apostat per definir juntament amb tot el sector nous productes lligats al nostre patrimoni, al nostre esport, a la nostra natura, gastronomia i cultura.

Tot això està donant resultats. I ho demostra el fet que els empresaris del món hotelier, i ara també els petits i mitjans restauradors, han acordat augmentar un 17% els salaris dels seus treballadors. Algú creu que se sumarien a una mesura tan important com la de pagar 3.100 euros més a l'any a cada empleat, si no la trobassin justa? I, sobretot, si no la veiessin sostenible per a les seves empreses?

La seva confiança en el futur i en la implicació del seus professionals ens empenyen a fer més. A traslladar la seva recepta de qualitat, formació i innovació a altres sectors, que estan fent de l'impuls del turisme i del seu exemple el catalitzador cap a una economia més diversa i sòlida.

No avançarem com a societat si ens quedem en el que ja sabem fer. Aquesta és la certesa que ens impulsa a construir una societat que cerca noves metes. Hem fet de la innovació i el coneixement la nostra millor oportunitat, obrint pas a l'intel·lecte i a la il·lusió. Hem creat un pla d'autoocupació destinat a obrir portes a nous emprenedors. Hem vist com molts d'ells han posat les seves il·lusions a caminar a la incubadora del Parc Bit. Molts d'altres han tornat a aquestes illes per fabricar l'oportunitat que se'ls va negar en el passat. I més encara, han fet de la necessitat virtut per reinventar les seves vides i reactivar-nos a tots fent de la crisi el primer pas cap al negoci dels seus somnis.

Calia estar al seu costat, facilitar-los recursos que massa vegades no tenien. Ho hem fet multiplicant per deu les desgravacions fiscals a qui innova i a qui inverteix en noves

empreses. Avui som l'única autonomia que incentiva les PIME innovadores i la que més ha crescut en inversió empresarial en R+D+I.

Però cal fer més. Si els seus esforços no aturen, no hem de frenar els nostres. Per això hem impulsat un decret que dóna a les nostres millors ments l'oportunitat de desenvolupar la seva carrera científica, investigadora i innovadora. Gràcies a ells, construïm una economia on el coneixement és el nostre aliat.

Així es guanya el demà. En una societat d'oportunitats, el futur passa per explorar els nous camins del present i per cuidar aquells que enriqueixen la nostra història compartida. Passa per modernitzar-nos amb el primer Pla d'Indústria d'aquestes Illes. 105 milions d'euros que ens fan més competitius. Un pla que vol estendre l'exemple d'empreses com la menorquina MIBO, una fàbrica de sabates des Migjorn que es modernitza per ampliar horitzons; o com Rajoles Huguet, que duu el disseny d'aquesta terra a llars de cada vegada més llunyanes. Aquesta mateixa filosofia alimenta el nostre Pla d'Internacionalització, que està duent les nostres galetes, els nostres vins i formatges, la nostra bijuteria o els nostres vaixells a la resta del món.

El nostres industrials i comerciants són un referent. Han vist com el món globalitzat els imposava nous reptes. Com la competència de les grans multinacionals els obligava a associar-se, a especialitzar-se, a modernitzar els seus canals de venda. A invertir fe, il·lusió i energia per contrarestar el múscul financer dels titans del comerç global. No podem deixar-los sols en aquest afany. No podem permetre que la nostra identitat, els nostres productes, els nostres petits i mitjans comerços siguin arrossegats per una marea de gegants tecnològics que massa vegades assenten la seva força en el treball precari.

Serem al seu costat per aconseguir que es restableixin els períodes de rebaixa. Ens tenen al seu costat amb ajudes per augmentar el seu mercat amb noves eines de venda digital. I estarem devora dels que sempre hi han estat, implantant línies de suport al comerç emblemàtic. Perquè els necessitam a tots.

Deia Émile Henriot, un reconegut científic i intel·lectual europeu del segle XIX, que "la cultura és allò que roman en una persona quan ho ha oblidat tot". Lamentablement,

aquestes illes van viure massa temps oblidant la pròpia cultura. Oblidant el que sobreviu a l'oblit. No ens ho podíem permetre més. I aquesta legislatura ens hem proposat donar una oportunitat al que som, a la nostra creativitat i al nostre talent.

Les bases d'aquesta lluita contra l'oblit quedaran assentades així en un pla de cultura, el primer de la història d'aquesta comunitat. Un pla que protegeix el nostre patrimoni col·lectiu i la llengua que ens uneix, dóna veu als creadors i alimenta el geni que atresoren aquestes illes. Ells duen dècades demanant auxili. M'ho varen recordar na Laura Gost i en Jaume Carrió quan els vàrem rebre per felicitar-los pel seu merescut Goya, que varen aconseguir després de veure's obligats a sortir de les Illes. Això no pot tornar a passar. Hem de cuidar el que tenim. Hem d'estimular el millor que som.

Neix així el Consell de Cultura i germina l'Institut d'Indústries Culturals, que aglutinarà els agents transformadors d'una societat que serà més diversa en el coneixement o no serà. I aquest Govern estarà a l'altura: per donar suport als nostres creadors, establirem una nova línia d'aval i crèdits amb 5 milions d'euros. La seva imaginació ha de ser font d'inspiració per a tots.

En les nostres arrels hi ha la nostra terra, la nostra agricultura. Un camp que reverdeix amb la incorporació a l'activitat agrària els tres últims anys de 300 joves agricultors i ramaders. Ells també han derrotat el derrotisme dels qui deien que el futur del nostre camp era només ser part del decorat turístic. Que conrear la terra només duia mal d'esquena.

No s'ho varen creure. I ara estan creant cooperatives de cultiu ecològic, estan recuperant varietats tradicionals i estan innovant per multiplicar la producció i fer-la més respectuosa amb el medi ambient. Ells estan muntant empreses com Farmers & Co, que, fusionant talent i visió, apropa el producte local de Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca als nostres ciutadans.

Seu és el present, en el qual s'està desenvolupant i consensuant una llei agrària que ha de tornar al camp el paper estratègic que mai hauria d'haver perdut. Amb aquesta Llei, i en el diàleg que l'enriquirà en aquesta cambra, fomentarem el cultiu de varietats locals,

potenciarem la producció ecològica i incentivarem el comerç de proximitat i la venda directa.

Aquesta és la garantia de futur del nostre sector primari, que serà més productiu, modern i sostenible.

Això és nodrir el que som. Això és arrelar les nostres arrels. Això és donar una oportunitat al nostre patrimoni col·lectiu.

Construïm una societat de tots i per a tots. Perquè sabem fer feina plegats. I ho estam fent per aconseguir l'aprovació d'un Règim Fiscal que faci justícia a les Illes Balears i ens permeti convertir la insularitat en un símbol d'identitat i d'orgull, mai més en un problema.

Aviat ho aconseguirem. Com vàrem fer amb el 75%, assolit després d'anys de treball conjunt. La unitat d'acció ens permet avui gaudir d'aquest descompte, que és de justícia. I motiu d'orgull per a tots.

Tant és així, que, qui més, qui menys, s'ha fet seva la consecució del 75%. I bé està que sigui així, perquè, qui més, qui menys, hi ha aportat el seu granet d'arena.

Amb insistència, amb perseverança, avançam cap al Règim Especial. I, de la mateixa manera, seguirem lluitant per un finançament que respongui amb justícia a la solidaritat del territori més generós de l'Estat.

No pot ser que la segona comunitat que més aporta al sistema sigui la novena a l'hora de rebre i que això ens deixi sense els doblers que mereix la nostra sanitat o la nostra educació.

No pot ser que els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears financem serveis a altres comunitats que aquí no ens podem permetre. Quan la solidaritat no té límit es converteix en injustícia. És el moment de sortir de set anys de paràlisi i de reformar el sistema de finançament.

Reclamant junts i fent feina junts aconseguirem revertir una situació que s'arrossega des de fa dècades.

Així arriben els resultats. Aquesta és la clau ara que afrontam la recta final de la negociació d'un Règim Especial que tancarem amb el Govern de l'Estat aquest mes de novembre.

Però hem de seguir junts fins al final, partint dels únics interessos que ens han de moure, els dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes.

Per a ells exigim el mateix que ens va encomanar tot el teixit empresarial, sindical, social i institucional de les illes: un Règim Especial que inclogui un Fons d'Insularitat amb el qual puguem compensar dècades a la coa en inversió de l'Estat.

Un Règim Especial que incorpori noves mesures fiscals per pal·liar els sobrecosts competitius de les nostres empreses i l'esforç extra que suposa per a les famílies viure a les illes.

Un Règim Especial que millori les nostres connexions, blindant el 75% per sempre i abaratint el transport de mercaderies.

Serà un Règim Especial de tots i ha de convertir-se en el nostre gran catalitzador, l'eina per accelerar cap a un futur millor.

Senyores i senyors,

Quan parlem del segon desafiament, que és el que ha definit la nostra acció des del primer instant, quan parlem de progrés social i de redistribuir la riquesa, parlem d'ocupació de qualitat, de contractes estables, de crear llocs de treball de cada vegada més qualificats, més ben pagats. Parlem d'igualtat d'oportunitats, remuneracions i condicions. Parlem d'aprofundir en un model fiscal que ha rebaixat impostos per donar respostes a mida als problemes de la nostra classe mitjana.

I per assolir tots aquests objectius és tan important la definició de la meta com l'estratègia per arribar-hi amb èxit. I aquesta es resumeix en una paraula: diàleg. Fer feina junts exigeix posar tots els recursos de la nostra societat, totes les idees i el talent al servei de la millora del nostre projecte compartit. D'aquesta manera, hem passat en pocs anys d'un rècord d'atur a un rècord d'ocupació, enfortit amb apujades salarials històriques per a sectors com l'hostaleria, la neteja o el comerç. Algú creu que això hauria estat possible sense la col·laboració entre empresaris i sindicats?

El diàleg està igualment darrere d'un gir que ha de ser tendència. Em referesc a l'acord estatal, impulsat des de les Illes Balears, pel qual s'ha aconseguit que una reclamació llargament ignorada sigui avui una realitat: la inclusió en el catàleg de malalties professionals d'algunes de les patologies que més castiguen les cambres de pis, un col·lectiu que és exemple de sacrifici personal, de dedicació durant dècades a l'èxit del nostre turisme. Avui elles celebren que se les escolti per fi, quan realment el que els deu aquesta societat és una disculpa per haver trigat tant.

Afrontam aquell neoliberalisme fracassat que ens alligonava amb idees com ara que el mercat s'ajustava sol i accedir-hi era una responsabilitat individual. No ho era. L'atur és responsabilitat de tots. Per això el Govern ha passat dels 561 euros que es varen invertir per aturat l'any 2014 a disparar-los fins als 2.081 d'aquest any.

El resultat d'aquesta combinació d'intens diàleg social i decidida acció pública i privada són els 71.000 llocs de treball creats durant aquesta legislatura. 71.000 històries d'èxit guanyades amb sacrificis individuals i acció col·lectiva que fan de les Illes Balears la primera comunitat que supera els nivells d'ocupació previs a la crisi.

I sabem que el millor encara ha d'arribar. Aquesta legislatura hem reduït l'atur registrat un 29%. Tancarem, així, a prop del 10%. Seguirem reduint l'atur els anys vinents. No descansarem fins arribar a la plena ocupació, intensificant les polítiques que avui sabem que funcionen.

Però si de veres volem aconseguir la justícia social que suposa transformar el creixement en benestar per a tothom, hem de desterrar la precarietat del nostre mercat laboral. No serveix de res la formació, si els sacrificis i la dedicació dels treballadors més capaços i preparats es veuen després castigats per la contractació precària.

La urgència d'atendre aquest repte la tenim tots clara. El Govern, els partits que li donen suport, els empresaris i els sindicats hem unit forces al voltant d'un Pla de Lluita contra la Precarietat Laboral que s'ha convertit en un referent i que està donant bons resultats.

16.200 treballadors han vist els seus contractes adaptats a la realitat dels seus horaris i jornades. I aquest estiu hem creat 22.500 llocs de treball indefinits més.

Aquest és el triomf a què aspira aquesta societat: créixer més, sí; però sobretot, créixer millor, perquè tothom se'n pugui beneficiar i ningú no perdi el tren del progrés. I per aconseguir-ho actuam sobre les necessitats diferents de col·lectius diferents. Amb polítiques específiques per als joves i per als majors de 45 anys.

Els nostres joves estan farts de sentir que el futur és seu, dit des d'un present que els tancava portes. Un cop de porta que menyspreava els esforços d'una vida formant-se per després no trobar camí a ca seva. I varen abandonar o fugir, és clar. Espantats per un mercat laboral que els demanava alhora capacitat avançada i disposició a treballar en el que fos. Pel salari que fos.

Quines barreres exclouïen del mercat laboral els nostres joves? Massa. Molts havien caigut en la desesperança de qui no veu futur i abandona els seus estudis. O s'havien cansat d'estavellar-se una vegada i una altra contra un mercat laboral que només oferia precarietat. Era urgent actuar. I hem actuat, escoltant i donant resposta a les seves pròpies històries. Com la de na Marta Munar, una llicenciada universitària i màster en bioquímica de 25 anys que ens explicava que la seva formació no li permetia accedir a una oportunitat. Com tants d'altres titulats, havia de sentir com li deien que tenia un expedient excel·lent però que no tenia experiència. Na Marta ha trobat la seva sortida amb la creació del programa "Joves Qualificats", que li permet fer feina com a bioquímica en un grup de recerca de la Universitat de les Illes Balears.

Aquest programa, entre d'altres, explica que, en aquesta legislatura, l'atur juvenil s'hagi reduït un 22%. Quan vàrem arribar, només 500 joves estaven inscrits en el Pla de Garantia Juvenil. Avui són 24.000 i els propers mesos s'aproparan als 30.000.

Així hem activat també beques de retorn al sistema educatiu. Hem implantat un model de formació dual que funciona. I hem impulsat un Pla Integral de Formació Professional que mobilitzarà 428 milions d'euros i que ja està creant oportunitats. Una formació professional que ja estam millorant, i de la qual hem ampliat l'oferta formativa i reforçat la qualitat, fet que ja ha provocat un augment del nombre d'alumnes.

Ara, però, hem de fer una passa més per retenir el nostre talent. Hem de recuperar-lo. Des d'aquest convenciment, els vull anunciar que aquesta mateixa tardor entrarà en funcionament un pla de retorn que, en la seva primera fase, ajudarà a més de 500 joves de fins a 40 anys a tornar a casa seva, integrant-se en el mercat laboral amb un equip específic per respondre a les seves necessitats i obtenint facilitats per mudar-se i instal·lar-se a la terra que mai els hauria d'haver deixat partir. Els nostres joves han de deixar de fugir. Han de tornar.

Per aconseguir-ho, implantarem ajuts de foment de la contractació estable a les Illes de fins a 15.000 euros i tindran fins a 11.000 euros de suport per emprendre els seus propis negocis.

Avui els obrim de bat a bat la porta d'entrada: no només sou el nostre futur, també sou el nostre present. Feu-lo vostre des d'ara mateix.

Només amb la implicació de tots s'aconsegueix que el creixement es tradueixi en progrés social per a tothom. També per als majors de 45 anys, per descomptat. Quan vàrem arribar, el pessimisme del campí qui pugui els plantejava un únic horitzó: aguantar quinze anys, vivint dels estalvis que poguessin tenir i els subsidis que els poguessin arribar, fins a aconseguir una jubilació de pensions més baixes. Exclosos als 50 anys i per sempre del món del treball. Per sort ja no governa el derrotisme i des de

llavors l'atur de llarga durada s'ha reduït un 43%. I aspiram a acabar la legislatura amb una baixada del 60%.

Tampoc aquí no ens conformarem. Mantindrem el rumb. Hem integrat els majors de 45 anys en les nostres estratègies i hem creat programes que han demostrat ser un encert, com “Visibles”, que ha permès que 2.000 persones que volien treballar, però que no tenien oportunitats, tinguin una ocupació. S’ho han guanyat. I en tindran més: augmentarem un 25% la dotació d’aquest programa en els propers pressuposts.

Aquest és el camí cap al progrés social, un camí pel qual avançam per diverses vies. La millora de la qualitat de l’ocupació i les apujades de sous són importants, però per aconseguir que l’equitat i la prosperitat siguin per a tothom és fonamental gestionar els recursos públics de manera eficient, fer de la fiscalitat un motor d’igualtat i eixamplar el nostre estat del benestar.

El rigor en la gestió dels doblers públics que ha demostrat aquest Govern de Progrés ha permès aquest any reduir deute públic per primera vegada en més d'una dècada i començar a recuperar l'autonomia financera que havíem perdut amb els mecanismes de liquiditat de l'Estat. Aquesta eficiència fa que els proveïdors del Govern estiguin cobrant més ràpid que mai, en 31 dies de mitjana.

Reduir el període de pagament als proveïdors, no generar dèficit, rebaixar el deute públic, sortir als mercats, recuperar autonomia financera... Res d'això seria possible sense el rigor en la gestió dels nostres comptes públics. Res d'això teníem quan vàrem arribar.

Sí que ens vàrem trobar un model fiscal que exigia més esforç a tothom a canvi de menys serveis per a tothom. Nosaltres el vàrem reformar al voltant de dues idees clau: progressivitat i solidaritat.

Progressivitat per fer que els qui més tenen aportin més en la solució dels problemes de tota la societat. I solidaritat dels que ens visiten, que a través de l'Impost de Turisme Sostenible generen serveis que també els beneficiaran a ells i oportunitats per a la

societat que els acull. Aquest és l'esperit d'un impost que no té contestació social i que ens aporta 120 milions per finançar polítiques d'habitatge, medi ambient, abastiment i depuració d'aigües, millora de la qualitat de l'oferta turística i protecció del patrimoni.

La progressivitat i solidaritat d'aquest model fiscal ens permet donar respostes a mida a cada necessitat. Actualment, tenim en vigor 15 desgravacions fiscals que alleugereixen el pressupost de les famílies i, a la vegada, aborden desafiaments de la nostra economia per convertir-los en oportunitats.

Gràcies a aquest model fiscal, ara que acaba de començar el curs escolar, milers de famílies de les nostres Illes es lleven pes de la seva motxilla amb desgravacions per a llibres de text o per a l'estudi d'un idioma estranger. Des de l'any passat, les famílies amb alumnes que es veuen obligats a sortir de la seva illa per continuar els estudis també disposen d'avantatges fiscals.

Aquest Govern sap que hem de progressar impulsats per la innovació i l'esperit emprenedor i, per això, el nostre model fiscal dóna suport a qui inverteix en R+D+I i a qui es converteix en mecenes de la cultura, l'esport, la ciència i el desenvolupament tecnològic. I seguim fomentant la renovació del nostre teixit productiu, ajudant a qui inverteix en participacions d'empreses de nova creació.

Aquest model fiscal ara s'enforteix per convertir-se en part de la solució d'un dels majors desafiaments col·lectius de la nostra societat: la igualtat entre dones i homes. Tots som conscients que hem de facilitar la conciliació, perquè massa sovint la cura dels més petits, de les persones grans o les tasques domèstiques segueixen recaient gairebé en exclusiva sobre les dones. I, per aconseguir la societat feminista que volem, hem d'abordar els problemes que segueixen llastrant les possibilitats professionals, econòmiques o de temps lliure de moltíssimes dones.

Tal com preveu la Llei de famílies aprovada en aquesta cambra, avui els vull anunciar que el Govern incorpora un nou ajut que permetrà els pares i mares amb infants de 0 a 6 anys disposar de 600 euros a l'any per pagar escoletes, activitats extraescolars i d'estiu, escoles matineres, cuidadors i classes de reforç.

D'aquesta manera, les Illes Balears es convertiran en la comunitat que dóna més suport fiscal a les famílies per tal que puguin conciliar. I, al mateix temps, apuntalam l'aposta per l'ensenyament de 0 a 3 anys, multiplicant per 3 la dotació en el proper pressupost.

Formació per crear ocupació de qualitat. Consens per apujar els salaris. Acció conjunta contra la precarietat. Compromís en la lluita per la igualtat. Reformes per facilitar la conciliació. Aquestes són les receptes que ens estan permetent vèncer el segon dels nostres desafiaments: progressar per la senda del creixement inclusiu. Sempre.

Deia la filòsofa Hannah Arendt que "l'educació és el moment en què decidim si estimam prou el món com per fer-nos-en responsables". El moment en què l'individu es converteix en societat i millora el que és per millorar-nos a tots. Jo compartesc plenament aquesta visió. Tenc clar que enfortint l'educació dels nostres fills farem d'aquesta una societat millor.

Algú està disposat a negar-se al trampolí cap al futur que és l'educació de qualitat? Algú creu que acomiadar 1.000 professors garanteix un millor futur per als nostres fills? Nosaltres, per descomptat, no. Per això n'hem contractat 1.150 més.

I no només els reincorporam, sinó que reconeixem la importància de la seva tasca, clau en el que avui som cada un de nosaltres, essencial per definir el que serà cadascun dels nostres fills i filles. En el futur immediat de tots els nostres col·legis i instituts hi ha professors i professores que exerceixen amb estabilitat, gràcies a unes oposicions que enguany cobreixen 1.008 places, 3.000 fins al 2020, i que serviran per reduir un 40% la interinitat.

Ho he dit altres vegades: només una societat formada i culta, una societat que creu en el talent del seus, té garantit el seu futur. Per això hem fet nostre el repte de la comunitat educativa de destinar mil milions d'euros a educació i formació, que eren només 775 quan vàrem arribar.

En lloc de permetre que els col·legis caiguin a trossos, amb deu milions d'inversió en quatre anys d'estisorada política, aquest Govern ha invertit en tres anys 44 milions d'euros, que han servit per millorar el 80% dels nostres col·legis i instituts.

I no ens aturarem: en el nostre horitzó immediat arribarem a cent milions d'euros d'inversió en 14 reformes i ampliacions i en 11 nous centres, com l'IES de Santa Maria, que aviat obrirà les seves portes, o les ampliacions del Joan Ramis i Ramis de Maó, el Puig de sa Font de Son Servera o l'IES de Binissalem.

La nostra aposta per l'educació no s'esgota en l'ensenyament obligatori. És també una aposta per la primera etapa educativa, la dels 0 a 3 anys. L'any vinent dedicarem 6 milions d'euros a aquest tram educatiu, el major pressupost destinat a aquestes illes a l'atenció dels nostres fills més petits, que s'ha de sumar a les desgravacions que ja els he explicat abans per a les famílies. Entre altres novetats, ara introduïrem en aquesta etapa els ajuts a menjador. En total, invertirem 6 vegades més en un any que els nostres predecessors en quatre anys de retallades i oblit dels serveis públics.

La nostra Universitat també ha deixat de caminar sola. En aquests tres anys hem incrementat un 17% el seu pressupost i enguany arribarem al 25%. Hem afavorit l'ampliació de la seva oferta educativa i hem facilitat l'accés dels joves als estudis universitaris rebaixant aquest mateix curs les taxes entre un 10 i un 15%.

Això és creure en el que és de tots. Això es creure en el futur dels nostres fills. Aquesta és la política que ens ha permès millorar l'educació. És l'estratègia que ens empeny cap a un futur amb més professors, millors centres i programes formatius adaptats a les necessitats de cada alumne. Això és vacunar-nos contra les crisis que puguin venir i enfortir-nos amb el coneixement que garanteix un futur de progrés.

Mirem cap endavant i analitzem les passes que hem de fer. Aprofitem l'impuls que hem agafat aquests anys en què els serveis públics essencials s'han recuperat de la seva major destrada. I creixem sobre el que ja hem edificat, amb rigor, doblers i il·lusió. Amb més serveis i menys deute. Amb menys càstigs i més oportunitats per a tothom.

Perquè mai més aquesta societat deixarà ningú enrere. Mai més tornarem a negar la salut a ningú. Avui sabem que les bones idees i la feina ben feta donen fruits. Com ho està demostrant la nostra sanitat pública, que ha sortit de les urgències per avançar-se al futur amb planificació. Una planificació que, preveient que la nostra societat cada cop viurà més anys, adapta el nostre sistema sanitari per afrontar les malalties cròniques i promoure un envelliment actiu.

Per això, hem començat a recuperar hospitals obsolets per donar-los un nou ús, hem passat la pàgina dels acomiadaments, hem incorporat més de mil professionals i hem posat en marxa una Facultat de Medicina, que és la millor garantia de qualitat per a la nostra sanitat futura.

Aquesta és la diferència entre els braços caiguts del derrotisme i l'energia de l'inconformisme. Aquest és el canvi que vàrem prometre. Un canvi que es detecta d'arrel. Mirin, per exemple, les demores a la sanitat. Els que avui donen lliçons de gestió tenien a 2.500 pacients esperant més de sis mesos per una operació. Avui són 627. I la diferència no és només la xifra: la diferència és que, per a nosaltres, 627 pacients fent coa per la seva salut són 627 més dels que ens hem d'exigir com a societat.

Per això aquest octubre aplicarem un decret de garantia de demora que farà que ningú no esperi més de sis mesos per ser operat o més de dos per a una prova diagnòstica o una cita amb l'especialista.

Per això tenim un avió ambulància que opera les 24 hores a Menorca i hem desenvolupat un programa que trasllada metges especialistes cada setmana a Formentera per atendre els seus pacients a la seva illa.

Per això hem duit el servei de radioteràpia a Menorca o el TAC a Formentera.

Per això hem inaugurat la residència per a pacients i familiars de Son Espases i els acollim també a Son Granada.

Per això acceleram la millora integral de l'Hospital de Manacor i estam impulsant, juntament amb Sant Joan de Déu, un nou hospital sociosanitari a Inca. I els vull anunciar avui que, des d'aquest Govern, amb l'Ajuntament de Felanitx, impulsarem la construcció d'un nou hospital sociosanitari a la comarca del Llevant de Mallorca.

Per això hem activat la rehabilitació de l'Hospital General i la modernització del Joan March, centres emblemàtics que altres es varen plantejar tancar.

De veres vol algú tornar al derrotisme de les estisores i a la retallada ideològica?

No hi tornarem. No ens ho podem permetre. Donem continuïtat a polítiques pioneres i inclusives, com una renda social que avui és referent a Espanya i un ajut per a 11.185 persones. L'any vinent el pressupost de la renda social serà de 20 milions d'euros, que han de consolidar per sempre aquesta eina d'oportunitats.

Milloram sobre la base del nostre estat del benestar, assentat en pilars com la Llei de la dependència, aprovada l'any 2008 per un Govern progressista i sabotjada des de llavors pels qui no creuen en l'equitat.

Perquè sabem que enfortir els mecanismes de resposta a la dependència és, a la vegada, augmentar la igualtat. Com els deia abans, massa vegades l'atenció als nostres malalts, a la nostra gent gran, als nostres nins i nines recau sobre l'esquena d'una dona. També per això, seguim augmentant les prestacions i agilitzant la concessió d'ajuts a famílies que no es poden permetre esperar que hi hagi recursos per tirar endavant els seus; perquè això és també avançar cap a una societat més justa i feminista.

No és fàcil, però ho estam fent gràcies a un sistema de benestar solidari, que cada vegada estam dotant millor. Quan vàrem arribar, aquestes illes pagaven 11.665 prestacions lligades a la Llei de la dependència. Avui són 22.765. Llavors, les famílies esperaven una mitjana de 270 dies perquè es valorassin les necessitats dels seus dependents. Avui són 38 dies. Per això són els recursos públics. Això és estendre l'estat del benestar.

I així seguirem: en el pressupost vinent destinarem 17 milions d'euros més a serveis socials, perquè volem que lleis com la de la dependència siguin plenament efectives. I que ho sigui ara que és més necessària que mai perquè, com saben, cada any, la nostra esperança de vida creix.

Això és afrontar el repte que imposa una notícia tan bona com la que viurem més. Això és garantir que també viurem millor. Això és apostar per allò que és de tots.

Com ho és haver elevat un 18% les places en centres de dia i haver augmentat 436 les de residència. O haver tret dels calaixos projectes aturats en el passat, com els que ens permeten impulsar 8 nous centres de dia amb 220 places noves a Marratxí, Palma, Felanitx, Cala d'Or (a Santanyí) o Sóller, i 6 noves residències amb 538 places a Maó, es Castell, Formentera, Marratxí i Son Martorell i Son Dureta (a Palma).

Aquesta societat autoexigent arriba fins on gairebé ningú més arriba, creant una xarxa que garanteix l'atenció social a les persones amb diagnòstic de salut mental. Per a ells ja hi ha concerts on hi havia subvencions i 211 noves places de centres ocupacionals. Instal·lacions com la de Can Raspall, a Eivissa, que fan d'aquesta una comunitat més integradora i inclusiva.

Aquest és el camí: créixer sobre el millor que som, sobre el millor que tenim, impulsant lleis com la de famílies, com la del Tercer Sector que dona suport a l'acció en favor dels altres o com la llei d'acció concertada, que dotarà de recursos i estabilitat a uns col·lectius que arriben on ningú més arriba.

Volem renunciar a tot això? Volem tornar a la llei del més fort, al sistema en el qual el que és de tots es retalla i els serveis clau per al benestar de tothom es privatitzen? La resposta és clara: retallar serveis públics essencials és empobrir-nos a tots.

I nosaltres volem tot el contrari. Aquesta és la política que ens duu al progrés. La determinació que ens ha permès retornar drets socials a tothom i crear-ne de nous. La convicció que ens ha duit a activar la carrera professional per als funcionaris, retornar els drets laborals perduts als empleats públics i estabilitzar les plantilles amb les majors

oposicions de la història, que afectaran 7.750 treballadors. Aquest és el nostre model de benestar, que ha de seguir creixent. Un model de progrés, que només retalla privilegis. Un model que a tots ens fa responsables de la nostra societat; que respon a l'esforç amb reconeixement; un model que té cura del seus i els escolta.

Els ho planteig amb fets. I amb vivències que ens marquen, que ens fan comprendre què és prioritari. Com a presidenta, he tingut l'honor de parlar en diverses ocasions amb persones implicades a construir unes illes millors, persones com Toni Gelabert o Fina Colom, representants de col·lectius de jubilats que, com molts altres, varen sortir al carrer per defensar activament un present millor per a la nostra gent gran.

Conten que molts varen haver d'ajudar els seus néts en temps de crisi. Que es varen veure fins i tot obligats a triar entre mantenir els seus en els pitjors moments o pagar-se uns medicaments encarits per la injustícia del copagament. No hauran de triar més. Avui passam pàgina també de la derrota col·lectiva que és el copagament.

Els vull anunciar que, a partir de l'any vinent, els pensionistes ja no hauran de fer front al copagament farmacèutic.

Sabem que el nou Govern de l'Estat es planteja eliminar-lo i tinguin la certesa que els reclamarem el doblers quan ho facin. Però aquí no podem esperar més. Els prop de 190.000 jubilats i pensionistes d'aquestes Illes no hauran de treure de les seves butxaques els euros que, en molts casos, no tenen. Les medicines que necessiten no sortiran ja d'unes pensions que tots sabem insuficients. Avui també deixam enrere una injustícia que ens afeblia a tots i castigava els qui varen donar tot el que tenien per construir una societat amb futur i il·lusions. La tindran. La tindrem.

Perquè sabem el que volem per a la nostra societat. I no ens amagam a l'hora de solucionar el que no funciona. Som conscients que augmentar la qualitat de vida a les nostres illes exigeix donar una resposta efectiva i ràpida a problemes que estan en el dia a dia de tots.

Una societat que s'estima no pot permetre que gran part de la seva població pateixi per trobar una llar a l'abast del seu salari i les seves necessitats. Unes Illes que cerquen sostenibilitat social i ambiental no poden desenvolupar-se sense un transport amable, puntual, net i eficaç.

Ho sabem. I actuam en conseqüència, amb execució i planificació, des de la urgència i des de l'autoexigència.

Gaudim ara d'una economia que creix més i comença a donar oportunitats a tothom. Estam construint una societat més amable, més cohesionada. I això necessita un transport que ha de millorar molt més per no robar-nos un del ingredients claus de la qualitat de vida: el temps. Per això estam planificant, executant i implicant l'Estat en la millora i extensió de la nostra xarxa de transport públic.

Perquè fa massa temps que va arribar el moment que la solidaritat d'aquestes illes, que formen l'autonomia més generosa amb el conjunt d'Espanya, obtengui com a resposta l'empatia de l'Estat. Ha arribat l'hora que Madrid sigui part de les solucions, que sumi a Balears, de la mateixa manera que nosaltres sumam des de fa dècades a la cohesió i prosperitat de l'Estat.

I, poc a poc, revertim la situació: el nou Govern de l'Estat s'ha compromès a finançar actuacions clau del Pla de Mobilitat que ha posat en marxa aquest Govern. Aquest pla, que ha de completar la xarxa de tren i metro i connectar per tramvia l'aeroport de Palma, és part de la solució a un dels problemes més urgents que patim: la congestió en els accessos a Palma.

El Pla de Mobilitat que hem presentat preveu inversions per estendre la xarxa ferroviària durant els propers deu anys, que, aquest cop sí, s'executaran. Perquè el pla ja està en execució.

Aquesta mateixa legislatura licitem la connexió del metro amb el Parc Bit i tindrem fet el projecte per arribar a Son Espases.

Aquest hivern es completarà l'electrificació del tren fins a sa Pobla i Manacor, fet que reduirà 20 minuts les esperes i elevarà la capacitat del transport públic.

I aquesta setmana presentarem la primera fase de la integració tarifària, que permetrà usar la mateixa targeta per als busos de l'EMT i el metro.

Paral·lelament, fem feina per licitar unes noves concessions de transport per carretera per valor de 479 milions d'euros, que ens serviran per augmentar un 50% les connexions, les freqüències i els quilòmetres recorreguts.

Amb recursos propis, europeus i de l'Estat, seguirem desenvolupant la resta del Pla de Mobilitat, que elevarà la capacitat i comoditat del transport col·lectiu i durà el transport ferroviari a punts de Mallorca on ja fa temps que hauria de ser.

Això és donar resposta als desafiaments. Això és tenir somnis, convertir-los en plans i fer-los realitat. Això és creure en un transport públic sostenible, que sabem que només impulsarà un Govern de Progrés.

Deia Aristòtil que l'excel·lència és un hàbit. Una forma de treballar sense deixar d'exigir-se. Una constància que ha faltat en aquesta comunitat per donar resposta a alguns dels seus problemes estructurals més importants. És el cas del transport, però també el de l'habitatge.

De res ens serveix un mercat laboral que, ara sí, redistribueix la riquesa amb millors salaris si els treballadors veuen devorats els seus ingressos pels preus inflats del mercat immobiliari. Sabíem que havíem d'actuar. I ho estam fent des de principi de legislatura.

Deixem enrere les vendes de solars autonòmics que ens van llegar els que sempre tenen prioritats diferents a les dels ciutadans i que pensaven que era millor un hotel a un solar públic que fer-hi habitatge públic. Avui treballam en les promocions d'un pla que aquesta mateixa legislatura ens permetrà iniciar la construcció de 511 llars. 511 en una comunitat que avui només té 1.800 pisos gestionats pel Govern.

Poden semblar molts o pocs. A mi, per molt que elevin un 30% l'oferta d'habitatge públic i ens treguin de la paràlisi de temps passats, em semblen clarament insuficients. I per això seguirem construint habitatge protegit fins disposar d'un parc de 5.000 habitatges d'aquí a deu anys, tal com preveu el Pla d'Habitatge. I, per això, seguirem fent feina per tal que l'Estat també s'impliqui en la resolució d'aquest problema i es facin realitat projectes com el dels 831 habitatges públics de Son Busquets, a Palma, o el dels 500 de Can Escandell, a Eivissa.

Els nostres ciutadans no mereixen menys. Sabem que només amb una oferta àmplia d'habitatge públic s'abaratiran els preus per a tota la classe mitjana. Aquest és el model d'habitatge per a tothom que només un Govern de Progrés pot fer realitat.

Recursos, constància i decisió. També col·laboració i imaginació per cercar noves fórmules que ens permetin afrontar la manca d'habitatge. D'aquesta necessitat neix una nova modalitat de cooperatives impulsada per aquest Govern, un model que planteja una alternativa no especulativa a l'allotjament de lloguer o en propietat. La fórmula consisteix que l'Ibavi cedeix el sòl i la seva explotació durant 75 anys a cooperativistes que pagaran entre 400 i 500 euros al mes per a l'habitatge. El sistema ja té cinc projectes en marxa, que augmentaran l'oferta en 117 pisos.

A més, avui tenim subvencions que poden arribar a cobrir el 50% del lloguer de pisos de fins a 900 euros al mes. No les cerquin en el passat perquè no hi eren. En tres anys, hem multiplicat per quatre els beneficiaris d'ajuts al lloguer. Ara, aquesta política clarament redistributiva arribarà directament a les butxaques de 3.000 famílies més, que podran veure reduït el cost del seu lloguer 4.000 euros a l'any.

I els vull anunciar que en els propers pressuposts rebaixarem a gairebé la meitat l'impost que grava la compra d'habitatges de menys de 200.000 euros.

Tots els qui comprin un habitatge per primera vegada i per destinar-lo a la seva residència habitual veuran reduït l'Impost de Transmissions Patrimonials del 8% actual al 5%. Fins a 6.000 euros menys en impostos, que faran més fàcil fer la primera passa a l'hora de comprar un habitatge per poder-hi viure. Una mesura que vol ajudar a les

nostres classes mitjanes i que també ha d'afavorir la rehabilitació i l'accés a habitatges que ara estan buits.

Aquest Govern ja ha instaurat desgravacions fiscals que premien aquells que treuen el seu habitatge al mercat residencial, alhora que alleugerim la càrrega dels que han de canviar d'illa per raons laborals amb rebaixes al seu IRPF. Efecte que també s'aconsegueix amb la dotació de recursos contra la pobresa energètica, que avala una nova Llei d'habitatge que garanteix que ningú quedi sense aigua ni llum per manca de recursos.

És una de les virtuts d'aquesta Llei que ens capacita per posar límit als que usen l'habitatge com a producte especulatiu: aquesta mateixa tardor, els que acumulen habitatges buits hauran de decidir si posen els seus pisos al mercat de lloguer o esperen que el Govern intervengui i els hi posi, avalat per una normativa que també marca el camí a seguir per garantir que l'accés a l'habitatge sigui un dret real per tothom.

"Quan no podem seguir somiant, morim", reflexionava la filòsofa Emma Goldman. I aquesta comunitat somia i persegueix els seus somnis. Està viva. Una societat és pròspera si és capaç de millorar-se a si mateixa. D'afrontar les seves ombres. I il·luminar-les. Aquest ha de ser l'objectiu de tots: seguir construint unes Illes Balears de les quals ens sentim orgullosos. Unes Illes amables amb el resident, generoses amb l'emprenedor, arrelades a la seva història, llengua i cultura, afectuoses amb el seu entorn, obertes al món. Amables i sostenibles. I això passa per tenir cura del que som i rectificar el que no hem de ser.

Som una comunitat orgullosa del seu paisatge i del seu entorn: cuidem-lo com el tresor que és, protegim el que s'ha salvat d'excessos passats i recuperem el que està en risc de desaparèixer per sempre.

Som una terra acollidora, que ha fet dels seus braços oberts una forma de vida. Seguim per aquest camí, millorant el que oferim a qui arriba cada any a visitar-nos.

Som una comunitat ambiciosa, que vol créixer, però cap a la sostenibilitat social i ambiental. Passem les pàgines del tot val, de la destrucció de les nostres costes, de la contaminació, de l'asfíxia del nostre aire. I fem-ho ja.

El camí que hem obert des de les Illes Balears està sent seguit per moltes altres societats avançades, que volen tenir futur, que desitgen passar a la història com una generació que va lliurar un món millor del que va rebre.

En aquest futur no hi ha cotxes contaminants: hi ha vehicles sostenibles, alimentats amb energies alternatives, com dicta una Llei de canvi climàtic i transició energètica que ja ha entrat en aquesta cambra. Siguin generosos amb aquesta llei, però sobretot, siguin generosos amb els que vénen darrere nostre. No traïm les nostres filles i els nostres néts.

Alimentem un futur amb un 100% d'energies renovables i zero emissions contaminants. Un futur sense les xemeneies de carbó o de fueloil des Murterar i de Maó.

Siguem el canvi que volem veure al món. Siguem aquest futur sostenible i net que hem començat a garantir. Avancem també juntament amb una Llei de residus que ara passarà per aquesta cambra. Arriba amb el reconeixement dels qui fan de la causa ecologista la seva raó de ser i amb l'aval de governs europeus que la miren com a exemple a seguir. Sumin-s'hi i desterrem junts la contaminació i el plàstic. És el moment de fer-ho, de comprometre'ns amb el nostre futur, d'innovar per convertir les dificultats de la transició en oportunitats per millorar. Passem la pàgina de la resignació i escrivim un futur del qual ens puguem sentir orgullosos.

O no estam tots orgullosos que aquestes illes hagin estat capaces de crear el Parc Natural des Trenc? Jo n'estic, tot i que som plenament conscient que ens queda encara molt per fer. De la mateixa manera que estam orgullosos d'una regulació que protegeix la posidònia o d'una planificació que frena totes les ampliacions i construccions de ports esportius. I més orgullosos estarem tots quan es completi l'ampliació de parcs naturals que tenim en marxa. O quan es faci realitat l'ampliació del parc nacional de Cabrera, que molt aviat multiplicarà per nou la seva extensió per convertir-se en el més gran de la Mediterrània. I serà aquí, a les Illes Balears. I serà de tothom.

Com no ha d'estar orgullosa de tot això aquesta societat? Com no hem d'estar satisfets de ser pioners a Europa amb un regulació de l'entrada de cotxes a Formentera que compta amb el consens i l'aportació de tots? Un projecte de llei que, precisament, volem aprovar aquest divendres en un Consell de Govern a Formentera.

Perquè estam orgullosos del que som i il·lusionats amb el que serem, no ens conformem. No ens resignem a una xarxa de depuració d'aigües sobrepassada, abandonada durant anys a la seva sort. Avui desenvolupam una nova cultura de l'aigua.

Gràcies a ella, hem destinat recursos a protegir els nostres aquífers i garantir la seva existència futura.

Gràcies a ella, vàrem rescatar Talamanca de l'immobilisme per instal·lar un nou emissari en temps rècord.

Gràcies a ella, estam destinant 43,1 milions de l'Impost de Turisme Sostenible a millorar les infraestructures del cicle de l'aigua. Tenim 118 milions en execució per millorar la depuració i hem signat un contracte de manteniment de 72 milions en 6 anys. Hem activat les dessaladores de Ciutadella i de Santa Eulària des Riu. I el mateix farem amb l'ampliació i el reforçament de noves plantes d'una xarxa de tractament clarament insuficient. Però deixarà de ser-ho amb la feina decidida i rigorosa de totes les administracions competents. En aquest punt, vull agrair especialment la implicació dels ajuntaments de les nostres illes.

En la col·laboració trobam els exemples que ens fan sentir orgullosos. En el treball conjunt veim la societat solidària i imaginativa en la qual volem viure.

Aquesta és la societat amable que va acabar amb la barbàrie de la tortura d'animals.

Aquestes són les Illes Balears responsables que han regulat contra la violència en l'esport.

Aquesta és la comunitat cohesionada que avança cap al federalisme interior, apropant els serveis i les institucions als ciutadans de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera.

És la societat amb futur que convertirà hospitals obsolets que a molts ens varen veure néixer, com Verge del Toro, Can Misses i Son Dureta, en garantia de qualitat de vida i atenció de màxim nivell per a la nostra gent gran.

És la societat ètica que obre les portes de la vida als que s'han afrontat a la mort a la Mediterrània.

És la terra oberta que estima la seva llengua i la seva cultura i abraça les que vénen de fora.

Aquesta és la societat inspiradora que pren exemple d'esportistes com Rafa Nadal, Alba Torrens, Mario Mola, Patri Guijarro, Enric Mas, Maria Perelló o Marcus Cooper, que duen els valors d'aquestes illes a dalt de tot.

Aquestes són les illes plurals que han recuperat òrgans de diàleg com el Consell de la Joventut o el CES.

Aquesta és la societat feminista que persegueix des de la unitat i la determinació la igualtat entre homes i dones.

Una comunitat valenta que crea un Pla d'Acció contra l'Explotació Sexual de Nines i Dones.

La societat diversa que es va donar una Llei d'LGTBI.

Una societat que avança amb pas ferm cap a un present sostenible per a tothom, cap a un futur millor per als nostres fills.

Aquesta és la societat que estam millorant des del Govern que tenc l'honor de presidir.

Un Govern de canvi a qui queda molt per fer. I ho farà.

Ens vàrem comprometre a retornar la pau als col·legis i a rescatar les aules de les retallades. I ho estam fent escoltant a tothom, contractant més professors, reactivant la inversió i rebaixant les taxes universitàries. Ara aprovarem els pressuposts més elevats de la història, perquè sabem que la ciutadania del demà es construeix amb l'ensenyament d'avui.

Ens vàrem comprometre a redistribuir millor la riquesa i fer de la nostra una societat d'oportunitats. I ho estam aconseguint. Generam més ocupació que mai i hem estimulat un marc de diàleg social que impulsa els majors increments salarials de la nostra història. Aquest és el nou contracte social que han signat aquestes Illes. Un contracte que ens situa a l'avantguarda del progrés social.

Ens vàrem comprometre a fer feina per frenar la sortida de joves i talent, que cercaven fora el futur que les seves Illes els negaven. I hem reduït l'atur juvenil i hem impulsat un decret per atreure el geni científic que necessitam. Però no basta, per això avui els anunciï que posarem en marxa de forma imminent un pla que farà tornar els nostres joves a ca seva.

Ens vàrem comprometre a fer feina per facilitar l'accés de tothom a un habitatge. I ho feim posant en marxa el pla d'habitatge públic més ambiciós d'aquesta terra, activant ajuts de lloguer. I avui els anunciï que rebaixarem a gairebé la meitat l'impost que grava la compra d'un primer habitatge de menys de 200.000 euros. Els convid a unir-se a un projecte de futur en què la política d'habitatge ja no és només protecció social sinó la garantia d'un dret per a tothom.

Ens vàrem comprometre a impulsar un turisme més equilibrat, que generàs més beneficis tot l'any. I ho estam fent, sortint de la trampa de la quantitat, per créixer només en qualitat; allargant la temporada amb viatgers que deixen més ingressos. Ara, la tracció del turisme ens ha d'accelerar cap a un model productiu més divers, que se solidifiqui sobre sectors nous i de gran valor afegit, com l'economia del coneixement.

Ens vàrem comprometre a preservar el nostre territori i a fer d'aquestes Illes un lloc més amable per viure. I ja no tot val en aquesta terra. Hem frenat el consum de més territori i hem blindat el futur dels nostres parcs naturals i de les nostres praderies de posidònia. Ara, desterrarem per sempre de les nostres illes els plàstics i els fums contaminants. I gràcies a les lleis de residus i de canvi climàtic avançam cap a l'economia verda. No passarem a la història com la generació que va mirar cap a una altra banda.

Ens vàrem comprometre a despertar les institucions de l'apatia que va estancar el nostre transport públic en el passat. I també ho estam complint. Augmentarem les freqüències d'autobús, acabarem l'electrificació del tren i hem començat a fer feina per dur el metro al Parc Bit i a Son Espases. Però això només és el principi. El model de futur que estam implantant farà del transport públic i col·lectiu una garantia de comoditat, que ens ha de conduir a connectar amb tramvia Palma i l'aeroport de Son Sant Joan.

Vàrem dir que defensaríem els interessos dels ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears per damunt de tot. Ens vàrem comprometre a reclamar un sistema de finançament just i a fer feina per aconseguir el Règim Especial i Fiscal que fa massa temps que aquesta societat demana. I units ho aconseguirem. Fent feina junts hem assolit el 75% de descompte. Fent feina junts hem tancat un calendari que ens ha de conduir a l'aprovació d'un nou Règim Especial. I no tenc cap dubte que, fent feina junts, aconseguirem també el finançament que mereixem.

Ens vàrem comprometre a recuperar una societat de drets i llibertats, que s'assentàs sobre les seves arrels, la seva llengua i cultura, per obrir-se al futur. I tancam les ferides del passat, amb una Llei de fosses que fa que la nostra història sigui de tots. I acollim refugiats que fugen de la guerra perquè la solidaritat no es negocia.

Vàrem dir que en aquesta societat les persones havien d'anar primer. I ens vàrem comprometre a desterrar per sempre la discriminació. Hem aprovat una Llei d'igualtat i una Llei d'LGTTBI que estam aplicant. Hem implantat un pla pioner contra la violència masclista. I hem garantit un lloc de treball a totes les dones maltractades. Bastim un model d'igualtat assentat en la conciliació. Un model que des d'ara incorpora una nova eina que permetrà a les famílies amb infants de 0 a 6 anys disposar de 600 euros a l'any

per pagar activitats extraescolars, escoles i classes de reforç. Perquè tenim clar que només en la igualtat hi ha futur.

Vàrem dir que edificaríem una societat sobre un futur que ja és aquí: viurem més anys i hem de poder viure millor. Per fer-ho possible, ens vàrem comprometre a enfortir els serveis per a la nostra gent gran i avançar-nos a l'envelliment de la nostra població. I ho estam fent, creant més places de residències i centres de dia, duplicant els beneficiaris de la Llei de dependència i, ara també, recuperant de l'oblit els nostres hospitals emblemàtics per dotar-los d'un nou ús. Perquè només avançam cap al progrés real quan progressam tots.

Ens vàrem comprometre a posar fi al deteriorament dels hospitals i centres de salut; a retornar drets i acabar amb els copagaments. I hem complit. Hem recuperat la sanitat universal, hem incorporat més de mil professionals sanitaris i hem ampliat i millorat els serveis a tot el territori. Avançam amb un model que converteix la ciutadania en principi i fi de totes les polítiques. Per això us anunciï que a partir del 2019 eliminarem el copagament de medicaments que avui castiga la butxaca de gairebé 190.000 jubilats i pensionistes d'aquestes illes.

Aquest és el projecte de progrés que ens condueix a un futur per a tothom. “El meu nosaltres és un nosaltres sense nom, fet de tots el nostres noms”, diu la filòsofa Marina Garcés. Volem un nosaltres, un *noltros*, fet de tot el que som; el *noltros* igualitari, inclusiu i just que vàrem prometre. Un *noltros* d'oportunitats, que estimuli el millor de cadascú. El *noltros* cap al qual avançam des de fa tres anys.

Un *noltros* que ens exigeix més, que ens necessita a tots.

Un *noltros* per guanyar el futur.

Avui els convid a sumar-se a aquest futur, que construïm sobre el compliment de la paraula donada.

Un futur per a tots, impulsat per un model de canvi més viu que mai.

Un futur que ha passat pàgina a l'amargor, al derrotisme i a la paràlisi.

Un futur de prosperitat sempre per a tothom.

Un futur amb més igualtat i sense discriminació.

Un futur que amplia drets i retira càstigs.

Un futur solidari i just.

Un futur que millora allò que és de tots i reforça els serveis públics.

Un futur que facilita oportunitats i elimina barreres.

Un futur que abraça el millor de nosaltres i defineix una societat integradora i culta.

Un futur amb més democràcia.

Un futur que assolirem amb un model d'avenç cap al progrés, propi de les Illes Balears, però que s'ha convertit en referent per a tot l'Estat.

Un futur que té un projecte. Aquest projecte: un avui per a tothom, un demà per a tothom.

Moltes gràcies.